

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Σ. Κλεόπτα Χατζηκυριάκου, Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 6073/2011

Μεταξύ:

[REDACTED]

Ενάγοντα

και

[REDACTED]

Εναγομένης

Ημερομηνία: 30 Ιανουαρίου, 2019

Για τον ενάγοντα: κ. Μ. Βιολάρης

Για την εναγομένη: [REDACTED]

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η παρούσα αγωγή αφορά απαίτηση του ενάγοντα, ο οποίος ασχολείται με την κατασκευή και τοποθέτηση αλουμινίων, για €5.680 δυνάμει τιμολογίου και/ή σύμβασης και/ή ως συμφωνηθείσα και/ή λογική και/ή εύλογη τιμή ή αμοιβή για προσφερθείσες υπηρεσίες και/ή εργασίες κατασκευής και τοποθέτησης θυρών και παραθύρων στην οικία της εναγομένης και/ή στη βάση των αρχών του αδικαιολόγητου πλουτισμού και/ή της επιείκειας και/ή της αποκατάστασης, πλέον τόκο προς 9% από 17.6.2009 πλέον έξοδα. Η δε εναγομένη έχει ανταπαίτηση για €6.000 για κακοτεχνίες που προκάλεσε ο ενάγων και για αποζημιώσεις για παράβαση συμφωνίας.

Σύμφωνα με τους διαλαμβανόμενους στην Έκθεση Απαίτησης ισχυρισμούς, κατά ή περί τα έτη 2007-2008 η εναγομένη και/ή οι αντιπρόσωποι

η απαίτηση του ενάγοντα είναι για €5.680 ως οφειλόμενο υπόλοιπο με βάση ισχυριζόμενη συμφωνία για €13.150,82 (ενώ ήταν για €11.681,28). Η εναγομένη διεκδικεί επιπλέον νόμιμες αποζημιώσεις, ισχυριζόμενη ότι ο ενάγων παραβίασε τη συμφωνία και παραθέτει λεπτομέρειες παράβασης συμφωνίας, όπως ότι δεν τοποθέτησε θύρες και παράθυρα χωρίς προβλήματα, τα τοποθέτησε με τρόπο κακότεχνο και ανεπαρκή, και δεν ολοκλήρωσε την εργασία.

Ο ενάγων, με την Απάντηση στην Υπεράσπιση και Υπεράσπιση στην Ανταπαίτηση, αρνείται τους ισχυρισμούς της εναγομένης, ισχυρίζεται ότι οι επίδικες εργασίες εκτελέστηκαν προς πλήρη ικανοποίηση της εναγομένης, η οποία ουδέποτε ειδοποίησε τον ενάγοντα περί κακοτεχνιών παρά μόνο μετά την έγερση της αγωγής για να αποφύγει την πληρωμή της οφειλής. Προβάλλει επιπλέον ότι οποιαδήποτε κακοτεχνία που αναφέρεται στο δικόγραφο της εναγομένης δεν οφείλεται στον ενάγοντα και την καλεί σε αυστηρή απόδειξη όλων των ισχυρισμών της περί αμέλειας και/ή κακοτεχνιών.

Η απαίτηση και η ανταπαίτηση συνεκδικάστηκαν. Ενώπιον του Δικαστηρίου κατέθεσαν έξι μάρτυρες, δύο για την πλευρά του ενάγοντα και τέσσερεις για την πλευρά της εναγομένης, ενώ κατατέθηκε αριθμός τεκμηρίων.

Ο ενάγων (Μ.Ε. 1) κατέθεσε ότι ασχολείται με την κατασκευή και τοποθέτηση αλουμινίων από το 1978 και ότι είχε μακροχρόνια συνεργασία με τον πατέρα της εναγομένης, ο οποίος είναι εργολάβος οικοδομών. Τον Νοέμβριο του 2007 συμφώνησε με την εναγομένη να κατασκευάσει και τοποθετήσει στην οικία της αριθμό θυρών και παραθύρων έναντι της συμφωνημένης αμοιβής των €13.105,82 με βάση την προσφορά Τεκμήριο 1. Οι εργασίες εκπληρώθηκαν περί τα τέλη του 2008 προς πλήρη αποδοχή της εναγομένης και εκδόθηκε το τιμολόγιο ημερ. 12.12.2008 Τεκμήριο 2 το οποίο παραλήφθηκε χωρίς οποιοδήποτε παράπονο. Πρόσθεσε ότι εισέπραξε το ποσό των €7.400 έναντι και στη συνέχεια, μετά από αρκετές πιέσεις, τον Ιούνιο του 2009 έλαβε από την εναγομένη επιταγή για το επίδικο υπόλοιπο, η οποία όμως επιστράφηκε από την

δεν ήταν κακής ποιότητας εφόσον υπάρχει τεχνική επιτροπή για το αλουμίνιο που ελέγχει τις προμηθεύτριες εταιρείες και δεν υπήρξε διάβρωση. Αρνήθηκε όλες τις κακοτεχνίες που του υποβλήθηκαν και επεσήμανε ότι εάν δεν είχαν τοποθετηθεί ορθά τα αλουμίνια θα φαινόταν από την πρώτη στιγμή, ενώ το κόστος σιλικόνης και βουρτσών που του υποβλήθηκε ότι δεν τοποθετήθηκε ήταν μηδαμινό και δεν θα είχε λόγο να μην τα τοποθετήσει ορθά.

Ο κ. Δημήτρης Τσίβικος (Μ.Ε. 2), υιός του ενάγοντα, ο οποίος εργάζεται με τον πατέρα του, κατέθεσε τις δικές του θέσεις όσον αφορά τις λεπτομέρειες αμέλειας της (τροποποιημένης) Υπεράσπισης και Ανταπαίτησης για να καταλήξει ότι τα αλουμίνια τοποθετήθηκαν ορθά και παραδόθηκαν σε άριστη κατάσταση και σύμφωνα με τις οδηγίες του εργολάβου, και ότι εάν υφίσταται σήμερα οποιοδήποτε πρόβλημα ή εισροή νερών αυτό έγινε μετά από πάροδο αρκετών ετών συνεπεία μη συντήρησης. Τα παράπονα της εναγομένης ήρθαν στην αντίληψη τους μετά την καταχώριση της αγωγής. Από το 2008 που τελείωσαν οι εργασίες στην οικία της εναγομένης μέχρι το 2011 ή 2012 που παραπονέθηκε για πρώτη φορά, έκαναν άλλες εργασίες για τον πατέρα της. Τα αλουμίνια που παραγγέλθηκαν ως φαίνεται από τους κωδικούς στο Τεκμήριο 4, δεν ήταν θερμομονωτικά. Τοποθετήθηκαν τα μοντέλα που παραγγέλθηκαν αφού εξηγήθηκαν στον πελάτη τα διάφορα μοντέλα που υπήρχαν. Το 2007 έγινε η επιλογή και είναι μόνο τα τελευταία χρόνια που ξεκίνησαν να μπαίνουν δραστικά στην οικοδομική βιομηχανία τα θερμομονωτικά κουφώματα. Η εναγομένη ζητούσε χρόνο λόγω οικονομικών δυσκολιών και της έδιναν λόγω των καλών σχέσεων με τον πατέρα της. Όταν όμως το 2011 ο Μ.Ε. 2 την είδε με υπερπολυτελές αυτοκίνητο, έπεισε τον πατέρα του να προχωρήσουν με την αγωγή για το οφειλόμενο υπόλοιπο. Το 2011 πριν την αγωγή, όταν η πλευρά του ενάγοντα ζήτησε εκ νέου την πληρωμή, η εναγομένη ζήτησε να επισκευάσουν δύο εξωτερικές θύρες σπιτιού των σκυλιών πρώτα. Ο Μ.Ε. 2 μετέβη στο σπίτι την καθορισμένη μέρα και ώρα αλλά ουδείς ήταν μέσα να τους ανοίξει, τους έστησαν. Όσον αφορά τις φωτογραφίες που του υποδείχθηκαν, ανέλυσε τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η υγρασία δεν μπορεί να σχετίζεται με τις

€4.000, και ως Τεκμήρια 7 (1-7) φωτογραφίες που έλαβε η ίδια το 2012 οι οποίες δείχνουν τις ισχυριζόμενες κακοτεχνίες, Τεκμήριο 8 φωτογραφία της μπαλκονόπορτας, Τεκμήριο 9 φωτογραφία της θύρας εισόδου με τις ισχυριζόμενες κακοτεχνίες τις οποίες επεξήγησε. Στην πορεία πλήρωσε περαιτέρω ποσό, πέραν της προκαταβολής, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσό που πλήρωσε τον ενάγοντα να ανέρχεται σε €7.470,82. Από το τέλος Μαρτίου 2008 μέχρι το 2011 πίεζε τον ενάγοντα τηλεφωνικώς να διορθώσει τις κακοτεχνίες και να ολοκληρώσει τις εργασίες για να μπορεί η ίδια να πληρώσει το υπόλοιπο ποσό της συμφωνίας και αυτός έλεγε ότι πρόκειται για 'κουτσοδουλειές' που θα περνούσε να διορθώσει. Ο πολιτικός μηχανικός τον Απρίλιο του 2008 παρατήρησε τις κακοτεχνίες και την προειδοποίησε ότι θα είχε διάφορα προβλήματα. Επεσήμανε ότι ο ενάγων χωρίς διατακτικό ή πιστοποιητικό έγκρισης των εργασιών από τον πολιτικό μηχανικό απαγορεύεται να πληρωθεί. Το 2009 με τον πρώτο χειμώνα η εναγομένη παρατήρησε τα πρώτα προβλήματα, και αποφάσισε να δώσει ένα μήνα παράταση στον ενάγοντα να τελειώσει τη δουλειά. Συνεπώς, συμφώνησαν να του εκδώσει περί τα τέλη Μαΐου 2009 μεταχρονολογημένη επιταγή πληρωτέα τέλη Ιουνίου 2009, με σκοπό να καταθέσει τα χρήματα στον λογαριασμό την ημερομηνία που ήταν πληρωτέα, δεδομένου ότι οι εργασίες θα ολοκληρώνονταν. Εν τούτοις, ο ενάγων δεν ήρθε να ολοκληρώσει τις εργασίες του και η επιταγή δεν πληρώθηκε. Ο ενάγων, με την παρέμβαση του πατέρα της εναγομένης, τους επέστρεψε την επιταγή, υποσχόμενος ότι θα επιδιόρθωνε όλα τα λάθη, χωρίς όμως να το πράξει.

Κατά την αντεξέταση, η εναγομένη δέχθηκε ότι η επιταγή που εξέδωσε προς εξόφληση του υπολοίπου ήταν για €5.680. Δέχθηκε ότι ενώ δεν υπήρχε διατακτικό πλήρωσε προκαταβολή, και ακολούθως ακόμη ένα ποσό, και εξέδωσε επιταγή προς εξόφληση, χωρίς κανένα διατακτικό. Προέβαλε ότι οι φωτογραφίες που κατέθεσε λήφθηκαν το 2011 και ότι αντιλήφθηκε τις κακοτεχνίες και διάβρωση αλουμινίων κατά το τέλος του 2008 και ότι ακόμη γίνονταν εργασίες στο σπίτι. Συμφώνησε ότι το αλουμίνιο δεν σκουριάζει και θεωρεί ότι πρέπει να ήταν κάποιο μείγμα. Όσον αφορά τη μη πληρωμή της επιταγής, κατέθεσε ότι

εξοφληθεί, η εναγομένη αποφάσισε να του εκδώσει μεταχρονολογημένη επιταγή δίδοντας του ευκαιρία εντός ενός μηνός να διορθώσει πρώτα τις κακοτεχνίες πριν την εξαργυρώσει. Ο ενάγων όμως βιάστηκε να πληρωθεί χωρίς να εκπληρώσει το δικό του μέρος της συμφωνίας, ενώ παράλληλα κάλεσε τηλεφωνικώς τον Μ.Υ. 2 και παραπονέθηκε για τη θυγατέρα του. Ο ενάγων συμφώνησε να επιστρέψει την επιταγή, να ολοκληρώσει τις εργασίες και ακολούθως να πληρωθεί το υπόλοιπο. Επέστρεψε την επιταγή, αλλά δεν εμφανίστηκε ποτέ για την ολοκλήρωση των εργασιών. Ο Μ.Υ. 2 κατέθεσε επιπλέον ότι ο ενάγων ανέλαβε και τις εργασίες στην οικία του υιού του και του συμπεθέρου του στο χρονικό διάστημα που τον ανέμεναν να ολοκληρώσει τις εργασίες στην οικία της εναγομένης. Τα ίδια ακριβώς προβλήματα έχουν και οι εν λόγω συγγενείς. Πρότειναν στον ενάγοντα τη μέρα της ακρόασης της αγωγής να έρθει να επιδιορθώσει και να τον εξοφλήσουν, ή να διοριστεί ανεξάρτητος αρχιτέκτονας να εξετάσει την εργασία του και αν δεν υπάρχει πρόβλημα να τον εξοφλήσουν και εάν υπάρχουν κακοτεχνίες να τις επιδιορθώσει, αλλά αρνήθηκε. Κατέθεσε δέσμη 22 φωτογραφιών που λήφθηκαν από την εναγομένη το 2011 ως Τεκμήριο 10 (1-22), τις οποίες περιέγραψε ως απεικονίζουσες διάφορες κακοτεχνίες τις οποίες ανέλυσε. Ο Μ.Υ. 2 πρόσθεσε ότι η επιταγή επιστράφηκε απλήρωτη επειδή ήταν μεταχρονολογημένη και ο ενάγων επιχείρησε να την εξαργυρώσει πριν την ημερομηνία πληρωμής, όχι επειδή δεν υπήρχαν διαθέσιμα κεφάλαια στον λογαριασμό της εναγομένης.

Κατά την αντεξέταση, ο Μ.Υ. 2 δέχθηκε ότι ο υιός του εξόφλησε τον ενάγοντα το 2010. Δεν έδωσε στον ενάγοντα άλλη δουλειά στη συνέχεια. Αρνήθηκε την υποβολή ότι καμία κακοτεχνία δεν υπήρχε από την επίδικη εργασία και επέμεινε ότι βεβαιώθηκε από εμπειρογνώμονα ότι έγιναν κακοτεχνίες και ότι τα υλικά ήταν δεύτερης ποιότητας, διαφορετικά από την προσφορά.

Ο κ. Χαράλαμπος Παναγή (Μ.Υ. 3), ελαιοχρωματιστής, κατέθεσε ότι επισκέφθηκε την οικία της εναγομένης το 2011 και της έκανε προσφορά για μπογιάτισμα (Τεκμήριο 6). Διαπίστωσε ότι κάτω από τα παράθυρα έφυγαν οι

Κατά την αντεξέταση, ο Μ.Υ. 4 ανέφερε ότι έχει χρόνια που συνεργάζεται με τον πατέρα της εναγομένης Μ.Υ. 3 και υπήρχε συμφωνία για την οικία της εναγομένης, αλλά δεν θυμάται εάν ήταν προφορική ή γραπτή. Όσον αφορά το γεγονός ότι η εναγομένη προέβη σε πληρωμές στον ενάγοντα χωρίς να υπάρχει διατακτικό, ο Μ.Υ. 4 ανέφερε ότι έχουν περάσει πολλά χρόνια και δεν έχει τα διατακτικά, αλλά τυχάνει να δίδεται προφορική έγκριση για πληρωμή ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών χωρίς να εκδοθεί γραπτώς διατακτικό. Δεν θυμάται εάν για τον ενάγοντα εκδίδονταν διατακτικά ή γίνονταν πληρωμές μετά από προφορική έγκριση. Δέχθηκε ότι τη μέρα της επιθεώρησης τον Απρίλιο του 2008 δεν έβρεχε και συνεπώς δεν μπορεί να πει ότι έμπαιναν νερά μέσα, αλλά ορισμένα λούζβρα ήταν κολλημένα με τέλλα, υπήρχαν κενά και δεν είχε τοποθετηθεί μάστιχο. Δέχθηκε επιπλέον ότι όταν έκανε την επιθεώρηση το 2008 δεν γνώριζε αν έμπαιναν νερά, ήταν όμως θέμα χρόνου. Όσον αφορά το γεγονός ότι κατέγραψε το Τεκμήριο 11 το 2013, για επιθεώρηση που έλαβε χώρα το 2008, εξήγησε ότι κάτι πολύ χαρακτηριστικό παραμένει στο μυαλό. Δεν ενημέρωσε τον ενάγοντα για τα ευρήματα που ισχυρίστηκε ότι εντόπισε το 2008 παρά μόνο τον ιδιοκτήτη, καθότι είναι θέμα του εργολάβου προς τον αλουμινιτζή. Ετοίμασε το Τεκμήριο 11 το 2013 αφότου κινήθηκε η παρούσα αγωγή. Δεν έγινε συμβόλαιο για το επίδικο έργο επειδή ήταν η κόρη του εργολάβου. Δεν βρίσκεται στον κατάλογο εγγεγραμμένων εμπειρογνωμόνων του ΕΤΕΚ, είναι όμως εγγεγραμμένος δεόντως στο ΕΤΕΚ ως πολιτικός μηχανικός.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι με τις εμπειριστατωμένες γραπτές αγορεύσεις τους, υποστήριξαν τις εκατέρωθεν θέσεις, αναφέροντας σχετική νομολογία, εισηγήσεις και επιχειρήματα.

Αξιολογώντας την ενώπιον μου μαρτυρία, σημειώνω ότι ο ενάγων δεν έπεισε με τη μαρτυρία του ότι η συμφωνία με την εναγομένη ήταν εξαρχής για €13.150,82 με βάση το Τεκμήριο 1 ως αρχικά κατέθεσε, δεδομένου ότι, όπως εν τέλει αποδέχθηκε κατά την αντεξέταση, η συμφωνία καταγράφεται στο Τεκμήριο 4 και ήταν για €11.681,28. Οι αναφορές του για επιπλέον εργασίες ήταν γενικές

υπέδειξε φωτογραφία της εναγομένης όπου διαφαίνεται ότι υπήρχε μάστιχο, αλλά ένεκα των πολλών χρόνων που πέρασαν και την απουσία συντήρησης/βαψίματος φαίνεται να τσάκισε, καταρρίπτοντας τους ισχυρισμούς της άλλης πλευράς ότι δεν υπήρχε μάστιχο από την πρώτη στιγμή και συνεπώς τα παράθυρα έμπαζαν νερά. Η θέση του ότι ουδέποτε, πριν την αγωγή/ανταπαίτηση, κοινοποιήθηκαν οι επίδικοι ισχυρισμοί περί κακοτεχνιών στην πλευρά του ενάγοντα, στην ουσία επιβεβαιώνεται τόσο από την απουσία οποιασδήποτε σχετικής επιστολής όσο και από τη μαρτυρία του πολιτικού μηχανικού, ο οποίος, ενώ ισχυρίστηκε ότι προέβη σε επιθεώρηση το 2008 και εντόπισε κάποια προβλήματα, ουδόλως ενημέρωσε τον υπεργολάβο (ενάγοντα). Γενικά από τη μαρτυρία του Μ.Ε. 2 και τον φυσικό και ανεπιτήδευτο τρόπο που κατέθετε και απαντούσε σε όλες τις ερωτήσεις τεκμηριωμένα και εμπεριστατωμένα, διαφάνηκε σαφώς ότι η πλευρά του ενάγοντα πληροφορήθηκε για πρώτη φορά για τους ισχυρισμούς περί σοβαρών κακοτεχνιών μετά την καταχώριση της αγωγής, αρκετά χρόνια μετά την ολοκλήρωση των εργασιών. Οι όποιες μικροατέλειες ή μικροδιορθώσεις που φαίνεται ότι ήθελε προηγουμένως η εναγομένη να διενεργηθούν δεν κατέστη δυνατό να αποκατασταθούν, ένεκα της στάσης της τελευταίας, η οποία φαίνεται να «έστησε» τον Μ.Ε. 2 στα σχετικά ραντεβού, προφανώς εν όψει της επιθυμίας της να μην προβεί σε πλήρη εξόφληση.

Η εναγομένη δεν προκάλεσε ιδιαίτερα θετική εντύπωση με τη μαρτυρία της, ένεκα των πολλών αντιφάσεων, υπερβολών και ατεκμηρίωτων ισχυρισμών. Για παράδειγμα, ενώ από τη μία ισχυρίστηκε ότι είναι από το τέλος Μαρτίου του 2008 που εντόπισε τις κακοτεχνίες (παράγραφος 5 (α) – (θ) της Δήλωσης Γ που κατέθεσε ως μέρος της κυρίως εξέτασης της), από την άλλη κατέθεσε ότι είναι τον πρώτο χειμώνα μετά την κατασκευή της οικίας. Σε άλλο δε σημείο (κατά την αντεξέταση), κατέθεσε ότι ήταν τέλος του 2008 και ότι ακόμη γίνονταν εργασίες στο σπίτι που εντόπισε κακοτεχνίες όπως σκουριά σε αλουμίνια, καταδεικνύοντας ότι εν πάσῃ περιπτώσει ο ισχυρισμός ότι οι εργασίες είχαν ολοκληρωθεί από τον Μάρτιο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

αποδεκτή η θέση ότι καταδεικνύουν τις ισχυριζόμενες κακοτεχνίες από μέρους του ενάγοντα από το 2008. Αρκετές από αυτές είναι θολές χωρίς να μπορεί να εντοπιστεί οπιδήποτε ευδιάκριτο (για παράδειγμα Τεκμήριο 10 (10) (12) (15) (16) (17) και (20)), άλλες δείχνουν κάποια μεμονωμένα μέρη τοίχων ή άλλων σημείων χωρίς να είναι δυνατό να γίνει αντιληπτό πώς αφορούν τα παράθυρα και τις θύρες, ενώ άλλες δείχνουν ζημιά στην τοιχοποιία στο κάτω μέρος ή ράγισμα στον τοίχο, τα οποία και πάλι δεν συσχετίστηκαν με οιονδήποτε ουσιαστικό και τεκμηριωμένο τρόπο με την εργασία του ενάγοντα.

Αυτό όμως που πραγματικά ξενίζει όσον αφορά τη μαρτυρία της εναγομένης, είναι η θέση ότι ενώ όλα τα παράθυρα και οι θύρες από αλουμίνιο δεν είχαν από την πρώτη στιγμή τοποθετηθεί ορθά και εισέρρεε και εξακολουθεί μέχρι σήμερα να εισρέει βροχή μέσα στο σπίτι από πάμπολλα σημεία, η θύρα κεντρικής εισόδου δεν ανοίγει ή κλείνει τους θερινούς μήνες, υπάρχουν κενά όπου εισέρχεται ο αέρας, κάποια λούζβρα είναι κολλημένα με ταινία, και η υγρασία από τα νερά προκάλεσε και προκαλεί ζημιές, εδώ και δέκα ολόκληρα χρόνια, επέλεξε να μη λάβει το παραμικρό διορθωτικό μέτρο για να μετριάσει τη ζημιά, αλλά κυρίως για να μη διαμένει σε ένα σπίτι το οποίο μπάζει νερά από παντού. Συναφώς, σημειώνω ότι ουδόλως ισχυρίστηκε ότι δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να προβεί σε επιδιορθώσεις και ανέμενε την έκβαση της ανταπαίτησης για να λάβει τα χρήματα από τον ενάγοντα. Αντίθετα, τόνισε ότι δεν έχει οικονομικά προβλήματα και ότι είχε και τα χρήματα για να εξοφλήσει τον ενάγοντα, αλλά δεν το έπραξε λόγω των κακοτεχνιών. Το λιγότερο που θα αναμενόταν από την εναγομένη, από τη στιγμή που είχε την οικονομική άνεση όπως η ίδια δήλωσε, θα ήταν να φροντίσει κατ' ελάχιστον για την τοποθέτηση σιλικόνης έτσι ώστε να μην εισρέουν κάθε χειμώνα για δέκα ολόκληρα χρόνια οι βροχές στην οικία της, όπως υποστήριξε, για να μπουν βουρτσάκια στο κάτω μέρος των θυρών για να μην μπαίνει ο αέρας όπως προέβαλε, και να βιδωθεί η θύρα της εισόδου έτσι ώστε να ανοιγοκλείνει, που ισχυρίστηκε ότι δεν είναι δυνατόν κατά τους θερινούς μήνες. Περαιτέρω, δεν προέβη σε καμία απολύτως γραπτή ενημέρωση του ενάγοντα για τις ισχυριζόμενες κακοτεχνίες, είτε

παράδειγμα, προέβαλε έναν παντελώς καινούργιο και ατεκμηρίωτο ισχυρισμό περί δήθεν συμφωνίας με τον ενάγοντα για την τοποθέτηση των αλουμινίων με μια νέα, τότε, τεχνική, για την οποία διαφάνηκε ότι ο τελευταίος και το συνεργείο του δεν είχαν την απαραίτητη εκπαίδευση. Εν τούτοις, τέτοιος ισχυρισμός όχι μόνο δεν δικογραφείται και ουδόλως τεκμηριώθηκε, αλλά ούτε και τέθηκε στους μάρτυρες του ενάγοντα για να τοποθετηθούν. Προφανώς, αποτελούσε προσπάθεια του Μ.Υ. 2 να αιτιολογήσει το πώς ήταν δυνατό να είχε πραγματοποιήσει τόσες κακοτεχνίες ο ενάγων στην κατοικία της θυγατέρας του Μ.Υ. 2, ενώ είχαν συνεργαστεί με επιτυχία για τόσα χρόνια προηγουμένως χωρίς κανένα τέτοιο πρόβλημα. Όπως διαφάνηκε από τη μαρτυρία, ακόμη και μετά την ολοκλήρωση των επίδικων εργασιών, ο Μ.Υ. 2 χρησιμοποίησε τον ενάγοντα ως υπεργολάβο για την τοποθέτηση αλουμινίων τόσο στην κατοικία του υιού του όσο και του συμπεθέρου του. Είναι άκρως παράλογο και εξωπραγματικό να ισχυρίζεται ο Μ.Υ. 2 ότι σε όλα τα προηγούμενα έργα στα οποία συνεργάστηκε με τον ενάγοντα δεν υπήρχαν προβλήματα, αλλά αντίθετα τον σύστησε και στα δύο του παιδιά, αλλά στην οικία της θυγατέρας του εντόπισε από τον Μάρτιο του 2008 σκουριασμένο αλουμίνιο και απουσία σιλικόνης και απαραίτητων βιδών, τα οποία προκάλεσαν σωρεία ζημιών, και παρά ταύτα προχώρησε και τον σύστησε και στον υιό του και στον συμπέθερο του. Σημειώνεται δε ότι παρά τις αρχικές του αιτιάσεις ότι δήθεν και στην οικία του υιού του παρουσιάστηκαν κακοτεχνίες, εν τέλει δέχθηκε ότι ο υιός του εξόφλησε πλήρως τον ενάγοντα. Η δε θέση του ότι υπάρχει βεβαίωση από ειδικό εμπειρογνώμονα ότι τα αλουμίνια δεν ήταν αυτά που προνοούσε η προσφορά του ενάγοντα και ήταν δεύτερης ποιότητας, ουδόλως τεκμηριώθηκε εφόσον καμία τέτοια βεβαίωση δεν προσκομίστηκε. Το δε Τεκμήριο 11 του Μ.Υ. 4 δεν καταγράφει κάτι τέτοιο. Επαναλαμβάνω ότι εάν πράγματι τα αλουμίνια δεν ανταποκρίνονται στους κωδικούς του Τεκμηρίου 4, μπορούσε κάλλιστα η πλευρά της εναγομένης να φροντίσει να παρουσιάσει σχετική μαρτυρία από κάποιο ειδικό.

Αναφορικά με τη μαρτυρία του Μ.Υ. 3, η οποία στην ουσία δεν αμφισβητήθηκε αφού δεν αντεξετάστηκε, προκύπτει ότι, με βάση προσφορά που

λούβρα κολλημένα με τέλλα. Ο Μ.Υ. 4 στη συνέχεια του Τεκμηρίου 11 αναφέρεται σε εισροή νερών βροχής και διάβρωση στην μπογιά και στην τοιχοποιία, χωρίς και πάλι να γίνεται συσχετισμός ή να επεξηγείται τι ακριβώς έπραξε ή παρέλειψε να πράξει ο ενάγων το 2008 και ευθύνεται για όσα διαπίστωσε ο Μ.Υ. 4 το 2013, προφανώς για πρώτη φορά. Ενώ αρχικά επιχείρησε να παρουσιάσει την εικόνα ότι θυμόταν πολύ καλά τι διαπίστωσε κατά την επιθεώρηση του Απριλίου του 2008, στη συνέχεια διαφάνηκε ότι η μνήμη του εν τέλει δεν ήταν καθόλου διαυγής, δεδομένου ότι για διάφορα άλλα ζητήματα είτε δεν θυμόταν είτε αναιρούσε τον εαυτό του. Για παράδειγμα, ενώ αρχικά δήλωσε ότι δεν θυμόταν εάν είχε γραπτό συμβόλαιο, στη συνέχεια ότι δεν είχε, και ότι στην ουσία, ένεκα του ότι εργολάβος ήταν ο πατέρας της ιδιοκτήτριας, δεν τηρούνταν αυστηρά όλες οι διαδικασίες. Περαιτέρω, ενώ αρχικά παρουσίασε την εικόνα ότι εξέδιδε διατακτικά και ο ενάγων δεν πληρώθηκε επειδή δεν εξέδωσε διατακτικά λόγω κακοτεχνιών, στη συνέχεια κατέθεσε ότι υπάρχουν περιπτώσεις όπου δεν εκδίδει διατακτικά και δίδει προφορική έγκριση για πληρωμή και εν τέλει δήλωσε ότι δεν θυμόταν εάν για τον ενάγοντα εκδίδονταν διατακτικά ή γίνονταν πληρωμές μετά από προφορική έγκριση. Δεδομένου ότι η εναγομένη προέβη σε διάφορες πληρωμές προς τον ενάγοντα, εγείρεται το ερώτημα εάν ο Μ.Υ. 4 είχε διαπιστώσει κακοτεχνίες, από τον Απρίλιο του 2008, τις οποίες, επαναλαμβάνω, παραλείπει να εξειδικεύσει στο Τεκμήριο 11, παρά μόνο αναφέρεται σε διαπιστώσεις του 2013, τότε για ποιο λόγο η εναγομένη προέβη σε πληρωμές το 2008 και το 2009; Ενδεχομένως, η γενικόλογη αναφορά του Μ.Υ. 4 στο Τεκμήριο 11 σε διαπίστωση τον Απρίλιο του 2008 σε κακοτεχνίες στα αλουμίνια, να αφορούσαν προβλήματα ή ατέλειες οι οποίες να μην ήταν του είδους και της σοβαρότητας που ισχυρίστηκε αρκετά χρόνια αργότερα η εναγομένη. Εξάλλου, η θέση της πλευράς του ενάγοντα, η οποία δεν καταρρίφθηκε από την άλλη πλευρά, είναι ότι οι εργασίες ολοκληρώθηκαν περί τα τέλη του 2008. Το υπόλοιπο μέρος της μαρτυρίας του Μ.Υ. 4 αφορούσε διαπιστώσεις επίσκεψης στην οικία της εναγομένης το 2018, λίγο πριν καταθέσει στο Δικαστήριο, οι οποίες δεν μπορούν να έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα, δεδομένου ότι δεν κατέδειξε ότι οφειλόταν οποιαδήποτε ζημιά σε υπαιτιότητα του ενάγοντα.

από τα δικόγραφα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή¹. Το Δικαστήριο πρέπει να περιορίζεται στα επίδικα θέματα όπως αυτά καθορίζονται κατά το κλείσιμο των έγγραφων προτάσεων ή που προστίθενται δεόντως κατά την ακρόαση και να μην επιλαμβάνεται θεμάτων τα οποία πιθανόν να εγερθούν από τη μαρτυρία οποιουδήποτε μάρτυρα².

Όσον αφορά την αξίωση για τόκο προς 9% από 17.6.2009, σημειώνεται ότι δεν έγινε ιδιαίτερη αναφορά στη μαρτυρία της πλευράς του ενάγοντα ή στην αγόρευση και θεωρώ ότι στην ουσία έχει εγκαταλειφθεί. Συνεπώς είναι ορθό όπως επιδικαστεί νόμιμος τόκος.

Δεν παραγνωρίζω το γεγονός ότι, όπως καταγράφεται κατά την αξιολόγηση της μαρτυρίας πιο πάνω, με την ολοκλήρωση των εργασιών τον Δεκέμβριο του 2008 ενδεχομένως να υπήρχαν κάποιες ατέλειες ή μικροπροβλήματα τα οποία θα μπορούσαν εύκολα να αποκατασταθούν. Εν τούτοις, ουδόλως αποδείχθηκαν οι κακοτεχνίες του είδους και μεγέθους που επικαλέστηκε η εναγομένη με την Ανταπαίτηση της. Ούτε και αποτελούν κακοτεχνίες, τα όποια μικροπροβλήματα υπήρχαν, έτσι ώστε ο ενάγων να μη δικαιούται το οφειλόμενο υπόλοιπο, ιδιαίτερα εν όψει του ότι δεν ενημερώθηκε για αρκετά χρόνια μετά την ολοκλήρωση των εργασιών, για τους ισχυρισμούς περί σοβαρών κακοτεχνιών ως περιέχονται στην ανταπαίτηση, έτσι ώστε να ήταν σε θέση να προβεί αμέσως στα αναγκαία μέτρα.

Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση στην υπόθεση **Χαράλαμπος Χαραλάμπους v. Decostone Ltd (2010) 1B A.A.D. 747 :**

¹ Βλ. Παπαγεωργίου ν. Κλάππα (1991) 1 Α.Α.Δ. 24, Χριστοφόρου ν. Ιακώβου ως Διαχειρίστριας της περιουσίας του αποβιώσαντος Χαράλαμπου I. Παπαχριστοφόρου (2002) 1 Α.Α.Δ. 33 και Γενικός Εισαγγελέας ν. Στυλιανού κ.α. (2002) 1 Α.Α.Δ. 1718.

² Βλ. Παναγή κ.α. ν. Λαζάρου (1996) 1 Α.Α.Δ. 1317 και Βοσκού κ.α. ν. Ζήνωνος (2003) 1 Α.Α.Δ. 695.